

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpata Eșanu Teodora și avocatul acesteia Tampei Tatiana, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 08 septembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018 și de avocatul Guțu Tatiana în numele părții vătămate Cozulin Timofei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018, în cauza penală în privința lui

*Eșanu Viorel XXXXX, născut la XXXXXX,
originar și domiciliat în s. XXXXXX, r-nul XXXXXX,
Eșanu Teodora XXXXX, născută la XXXXXX,
originară și domiciliată în s. XXXXXX, r-nul XXXXXX,*

și

*Eșanu Serghei XXXXX, născut la XXXXXX,
originar și domiciliat în s. XXXXXX, r-nul XXXXXX,*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 24.08.2016 - până la 08.09.2017; (instanța de fond);

2. de la 13.11.2017 - până la 01.03.2018; (instanța de apel);

3. de la 07.05.2018 - până la 01.08.2018; (instanța de recurs).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 08 septembrie 2017, Eșanu V., Eșanu S. și Eșanu T. au fost condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, fiecare.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, fiecare.

S-a dispus încasarea în mod solitar din contul lui Eșanu V., Eșanu S. și Eșanu T. în beneficiul părții vătămate Cozulin T. suma de XXXX lei, cu titlu de prejudiciu material și cheltuieli pentru asistență juridică și XXXXX lei, cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Eșanu V., Eșanu S. și Eșanu T. la 23.01.2016, aproximativ la orele 18²⁰, aflându-se în strada

din s. Chițcanii Vechi, r-nul Telenești, intenționat încălcând grosolan ordinea publică și atentând la regulile sociale și morale de conviețuire, fără nici un motiv, în mod demonstrativ, i-au aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Cozulin T., cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 88D din 23.06.2016, vătămări corporale ușoare.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpata Eșanu T., care, a solicitat, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri cu încetarea procesului penal și reîncadrarea acțiunilor în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional. Încetarea procesului contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție. Admiterea parțială a acțiunii civile cu încasarea din contul inculpaților în mod solitar în beneficiul părții vătămate a sumei de 5000 lei, cheltuieli legate de asistența juridică și 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În argumentarea cererii de apel s-au invocat următoarele:

- sentința de condamnare a fost bazată pe presupuneri și pe probe care trezesc dubii rezonabile;
- instanța nu a apreciat la justa valoare depozițiile martorului minor Eșanu R.;
- la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, care este exagerat, instanța nu a ținut cont de comportamentul părții vătămate, care a provocat incidentul;
- soluționând acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material instanța nu a specificat, care sunt cheltuielile materiale suportate de partea vătămată și prin ce probe acestea au fost dovedite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018, apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, în partea încasării în mod solidar a prejudiciului moral și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care: s-a dispus încasarea în beneficiul părții vătămate Cozulin T. cu titlu de prejudiciu moral de la Eșanu T., suma de 5000 lei, de la Eșanu V. suma de 5000 lei și de la Eșanu T. suma de 3000 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

5. Pentru a-și motiva soluția instanța de apel a constatat că, instanța de fond just a constatat circumstanțele de fapt și de drept, probele au fost apreciate în modul corespunzător, iar acțiunile inculpaților corect au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate prin cumulul de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectând-se prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a respins solicitarea privind recalificarea acțiunilor în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional, invocând, că instanța de fond detaliat cu referire la doctrina juridică și probele cercetate, a motivat soluția de condamnare, iar materialul probator al cauzei dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea sentinței.

În continuare Colegiul penal a conchis, că instanța de fond eronat a dispus încasarea în mod solidar de la Eșanu V., Eșanu T. și Eșanu S. a sumei de 15 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, or în cazul în care cererea de reparare a prejudiciului moral a fost înaintată în instanța de judecată către doi sau mai mulți reclamanți și prin hotărâre judecătorească aceasta a fost admisă, prejudiciul moral urmează a fi încasat separat de la fiecare reclamat și nu în mod solidar.

Astfel, instanța de apel a concluzionat, că în speță părții vătămate în urma acțiunilor ilicite ale inculpaților i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, și din aceste considerente a ajuns la concluzia de a admite parțial pretențiile privind încasarea prejudiciului moral cu încasarea în beneficiul lui Cuzulin T. din de la Eșanu T., suma de 5000 lei, de la Eșanu V. suma de 5000 lei și de la Eșanu T. suma de 3000 lei, în rest acțiunea civilă a fost respinsă.

6. Nefiind de acord cu hotărârile judecătorești pronunțate în speță cu recurs ordinar le-a contestat inculpata Eșan T. și avocatul acesteia Tîmpei T., care au solicitat casarea hotărârilor contestate și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea soluției solicitate s-au invocat următoarele:

- acțiunile lui Eșanu T. eronat au fost încadrate în baza art. 287 Cod penal, deoarece acestea nu au fost îndreptate împotriva ordinii publice, acțiunile fiind îndreptate contra unei singure persoane – a părții vătămate;

- instanțele de fond au constatat că scopul urmărit de Eșanu T. a fost de a afla de ce partea vătămată a încercat să o urce forțat pe fiica minoră Eșanu R. pe motocicletă, însă nu au luat în considerație această circumstanță;

- în speță a fost încălcat art. 6 și 13 CEDO, or instanțele de fond nu s-au pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate și anume nu au luat în considerație care a fost motivul acțiunilor comise de Eșanu T.;

- acțiunile lui Eșanu T. urmau a fi încadrate în baza art. 78 din Codul contravențional.

6.1 Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar și avocatul Guțu T. în numele părții vătămate Cozulin T., care a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței, argumentând următoarele:

-instanța de apel neîntemeiat a micșorat cuantumul prejudiciului moral, care urmează a fi încasat de la inculpați, or Eșanu T. de rând cu Eșanu V. și Eșanu S. a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, și respectiv, ultima are același grad de vinovăție ca și ceilalți inculpați, iar instanța de apel neîntemeiat a diminuat suma prejudiciului moral, care urma a fi încasată de la aceasta;

- suma prejudiciului moral dispusă spre încasare de instanța de apel, este prea mică pentru suferințele morale suportate. Soluția instanței de apel vine în contradicție cu prevederile art. 41 CEDO, din care rezultă că suma pretinsă nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără just temei.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând declararea inadmisibilității acestora, deoarece recursul înaintat de partea vătămată a fost declarat peste termen, iar cel declarat de inculpata Eșanu T. și avocatul acesteia este absolut neargumentat nefiind specificat care este problema de drept de importanță generală în speța dată.

7.1 Referință asupra recursului declarat de avocatul Guțu T. a depus avocatul Tîmpei T. în numele inculpatei Eșanu T. care pledează pentru inadmisibilitatea recursului declarat, deoarece acesta este vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

**Cu referire la recursul ordinar declarat de inculpata Eșan T.
și avocatul acesteia Tîmpei T.**

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Deși, recurenții în recurs nu au invocat nici un temei din cele prevăzute în norma sus-menționată, însă din conținutul cererii de recurs se deduce temeiurile prevăzute de pct.6) și 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, având în vedere că inculpata și apărătorul acesteia critică vinovăția lui Eșanu T., considerând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, în speță fiind admisă o eroare gravă de fapt și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar în acțiunile inculpatei lipsesc elementele infracțiunii de huliganism.

Referitor la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal

menționează că, acest temei poate fi aplicat în cazul când instanța de apel nepronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel nu a motivat întemeiat hotărârea judecătorească și a admis o eroare gravă de fapt. Adică, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

Din textul recursului declarat se evidențiază, că de fapt autorii critică aprecierea probelor, însă nu argumentează ilegalitatea hotărârilor judecătorești din punct de vedere al erorilor de drept invocate, ce au fost comise la judecarea cauzei.

Totodată, în recursul respectiv recurenții indică că instanțele de fond au dat o apreciere eronată probelor administrate prin ce au admis o eroare gravă de fapt, care în viziunea acestora a dus la pronunțarea unei hotărâri de condamnare.

Sub acest aspect Colegiul reține că potrivit doctrinei penale prin **eroare de fapt** se înțelege o greșită examinare a probelor administrate în cauză, spre exemplu atunci când se consideră că un anumit act, un anumit raport de expertiză ar demonstra existența unei împrejurări, când în realitate din acest mijloc de probă reiese contrariul.

Eroarea gravă de fapt presupune deci **reținerea unei împrejurări esențiale** fără ca probele administrate să o susțină sau o nereținere a unei astfel de împrejurări esențiale, deși probele administrate o confirmau, ambele ipoteze fiind rezultatul denaturării grave a probelor.

Ținând cont de cele menționate și analizând hotărârile contestate în cumul cu actele cauzei cercetate de instanțele de fond și apel Colegiul conchide că în speță, instanțele de fond au ținut cont în deplină măsură de prevederile articolelor 26, 27, 99-101 Cod procedură penală, au cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-au verificat minuțios, le-au dat o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor, întemeiat a dedus concluzia că, acțiunile inculpaților, întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

De rând cu cele menționate instanța de recurs relevă că, recurenții în recursul declarat nu au specificat care ar fi esența circumstanțelor că hotărârea pronunțată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Instanța de recurs, analizând textul deciziei atacate constată că, temeiurile semnalate de recurenți prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414

alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Tot aici, Colegiul reține, că din cuprinsul recursului, în viziunea recurenților probele administrate nu confirmă vinovăția lui Eșanu T. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și acestea urmau a fi calificate ca fiind o contravenție prevăzută la art. 78 Cod contravențional, însă aceste alegații, ce au fost invocate și în instanța de apel, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece din cuprinsul hotărârii atacate se constată că, concluzia privind vinovăția lui Eșanu T. s-a tras, avînd în vedere: - declarațiile părții vătămate Cuzulin T., care a relatat că a fost agresat de către 3 persoane necunoscute, care fără nici un motiv i-au aplicat lovituri pe diferite părți ale corpului. În timpul când i se aplicau lovituri persoanele date au început să-l târască spre ograda inculpaților, însă în acel moment martorii prezenți la incident au strigat să-l lase deoarece au chemat poliția. La cele auzite inculpații l-au lăsat în pace. A concretizat că lovituri i-au fost aplicate de către toți 3 inculpați (f.d.47-48, vol. I, 30-34, vol. II), cele relatate de partea vătămată au fost confirmate și de *martorii oculari Lazări V. și Lazări B.* (f.d.59-62, vol. I, 50-53 vol. II) care au menționat că la 27.01.2016 au văzut cum Eșanu S. ducea în ogradă o motocicletă, în același timp au auzit strigăte și a văzut cum Eșanu T. și Eșanu V. concomitent îi aplicau lovituri părții vătămate. Ulterior s-a apropiat și Eșanu S. și toți trei i-au aplicat lui Cozulin T. lovituri; *Martorul Guzun P.* (f.d. 68, vol. I, 80, vol.II) a relatat că a văzut conflictul între inculpați și partea vătămată specificând că nu a stat să urmărească în totalitate incidentul, însă a concretizat că a văzut momentul când Eșanu S. i-a aplicat o lovitură cu palma lui Cuzulin T., ulterior a aflat de la alte persoane că la locul conflictului a fost solicitată intervenția poliției; *martorii Cebotari S. și Petrache V.* care au declarat că au intervenit la locul incidentului unde a avut loc un conflict, ulterior au audiat persoanele implicate în incident și au aflat că Cozulin T. a fost maltratată în stradă de către Eșanu T., Eșanu S. și Eșanu V. La Cozulin T. haina era ruptă și murdară, acesta avea nasul însângerat. Referitor la motocicletă au menționat că aceasta se afla în curtea casei unuia dintre făptuitori, care ulterior a fost restituită (54-57,79, vol. II) și prin actele cauzei: - înștiințarea telefonică de la Lazări B., prin care acesta anunțat că la 23.01.2016, în jurul orei 19²⁰, în strada din satul Chițcanii Vechi r-nul Telenești, mai multe persoane aplică violență fizică asupra unui localnic (f.d. 11); - cererea lui Cozulin T. prin care solicită organul de poliție de a întreprinde măsuri în privința lui Eșanu S., Eșanu T. și Eșanu S. care la 23.01.2016, în jurul orei 19²⁰, l-au agresat fizic cauzându-i dureri fizice (f.d.13); -

raportul de expertiză medico-legală nr. 88 „D” din 25.06.2016, potrivit căruia la Cozulin T., s-au depistat leziuni corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată (f.d.107); - procesul-verbal de ridicare din 07.07.2016, potrivit căruia de la Cozulin T. s-a ridicat un CD-R, cu înregistrări audio (f.d.126);- procesul-verbal de examinare a obiectului din 08.07.2016, prin care s-au examinat convorbirile de pe discul CD-R, ridicat de la Cozulin T.(f.d.127);- procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 07.07.2016, efectuate cu partea vătămată Cozulin T. (f.d.129).

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpaților, în săvârșirea infracțiunii incriminate, astfel că nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanțele de fond și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Un alt temei pentru recurs a fost menționat și pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în acest context recurenții invocă, că în speță acțiunile inculpatei Eșanu T. nu au fost îndreptate spre încălcarea ordinii publice, dar asupra unei singure persoane – a părții vătămate, iar scopul urmărit era de a afla de ce partea vătămată a încercat să o urce forțat pe fiica minoră Eșanu R. pe motocicletă, astfel nefiind prezentă în acțiunile inculpatei elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

În acest context, Colegiul reține, că potrivit materialelor dosarului inculpata a fost învinuită și condamnată în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și anume huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, comis de mai multe persoane.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Potrivit teoriei penale, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele

huliganice, ori în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obraznicie deosebită.

Din aceste prevederi reiese că fapta prejudiciabilă cunoaște 4 modalități normative cu caracter alternativ. De asemenea doctrina menționează că infracțiunea specificată la art. 287 Cod penal este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul realizării acțiunilor specificate în latura obiectivă.

Prin acțiuni care încalcă ordinea publică, se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

În sensul art. 287 Cod penal, prin violență se are în vedere violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori violența soldată cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.

Prin acțiuni care, după conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obraznicie deosebită, trebuie de înțeles violarea demonstrativă a normelor etice general acceptate.

Așadar, din declarațiile părții vătămate și martorilor Lazări V., Lazări B. și Guzun P. rezultă că toți trei inculpați, inclusiv și Eșanu T. aflându-se pe una din străzile s. Chițcanii Vechi, r-nul Telenești, i-au aplicat lovuituri pe diferite părți ale corpului lui Cozulin T.

Deci, faptul că partea vătămată aflându-se **într-un loc public**, a fost agresat și lovit de Eșanu V., Eșanu S. și Eșanu T. a fost confirmat atât prin declarațiile martorilor oculari, cât și prin raportul de constatare medico-legală nr. 88 „D” din 25.06.2016, potrivit căruia la Cozulin T., s-au depistat leziuni corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, astfel chiar și aplicarea unei singure lovitură este suficientă pentru a fi prezent calificativul aplicarea violenței.

În asemenea circumstanțe, Colegiul consideră că, este vădită prezența laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în acțiunile inculpatei Eșanu T., mai ales că manifestarea unor astfel de acțiuni, provoacă indignarea sau revolta unei colectivități de persoane care asistă la săvârșirea infracțiunii, care s-a desfășurat într-un loc public, care prin natura sau destinația lui este întotdeauna accesibil publicului.

Doctrina juridică menționează că, în nici un caz nu poate fi admisă posibilitatea de a raporta huliganismul la infracțiunile săvârșite fără motiv.

Deși motivul nu este indicat în textul legii penale ca semn obligatoriu al laturii subiective a huliganismului, el decurge din însăși esența acestei infracțiuni.

Din circumstanțele speței, rezultă că inițiatorii acțiunilor huliganice au fost Eșanu V., Eșanu S. și Eșanu T. care primii au iscat conflictul, deranjând prin acțiunile sale ordinea publică, or faptul că a fost tulburată ordinea publică se dovedește și prin declarațiile martorilor oculari audiați, din care rezultă că inculpații se exprimau cu cuvinte injurioase strigând cu voce tare, iar la conflict a asistat mai multă lume care era prezentă în stradă.

Sub acest aspect, instanța de recurs remarcă că, deși violența a fost îndreptată în privința părții vătămate (după cum susține apărarea), acțiunile inculpatei Eșanu T. au fost însoțite de o încălcare grosolană a ordinii publice aceasta exprimând prin faptele sale o vădită lipsă de respect față de societate, astfel că, corect instanțele de fond ținând cont de doctrina și practica judiciară au conchis că acțiunile lui Eșanu T. urmează a fi calificate drept huliganism.

Generalizând cele menționate, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată vreunei erori de drept din cele semnalate de inculpata Eșanu T. și avocatul acesteia Tîmpei T., ce ar servi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor contestate.

Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Guțu T. în numele părții vătămate Cozulin T.

În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Analizând textul recursului declarat de avocatul Guțu T. Colegiul penal constată, că autorul critică decizia instanței de apel indicând că aceasta nu și-a argumentat corespunzător soluția în latura civilă privitor la cuantumul prejudiciului moral dispus spre achitare în beneficiul părții vătămate.

Lecturând decizia contestată în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul constată că Curtea de Apel, casând parțial sentința primei instanțe în latura civilă și pronunțând o nouă hotărâre și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, corect indicând că instanța de fond eronat a dispus încasarea prejudiciului moral din contul inculpaților în mod solidar, or în cazul în care cererea de reparare a prejudiciului

moral se înaintează în instanța de judecată către doi sau mai mulți reclamați prejudiciul moral urmează a fi încasat de la fiecare inculpat separat.

Referitor la soluția instanței de apel prin care s-a diminuat suma prejudiciului moral dispus spre încasare de la inculpata Eșanu T. Colegiul menționează că soluția adoptată de instanța de apel este una corectă, în conformitate cu prevederile art. 219-225 Cod de procedură penală.

Art.220 Cod de procedură penală, prevede că, acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală și se aplică normele procedurii civile, dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări.

La acest capitol instanța de recurs ține să menționeze că, instanța de apel la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, a luat în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi: - importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale lezate - nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice (lipsirea de libertate, pricinuirea vătămării corporale, decesul persoanelor apropiate (rudelor), pierderea sau limitarea capacității de muncă etc.); - felul vinovăției (intenția, imprudența) persoanei care a cauzat prejudiciul, precum și alte circumstanțe probatoare în particular, situația familială și materială a persoanei care poartă răspundere pentru cauzarea prejudiciului moral părții vătămate.

Din acest punct de vedere se conchide că, corect a fost soluționată acțiunea civilă de către instanța de apel, care motivat a diminuat cuantumul prejudiciului moral dispus spre încasare de la Eșanu T., menționând că, părții vătămate i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare și acesta incontestabil a suportat suferințe psihice drept urmare a acțiunilor ilegale ale inculpaților, din care considerent acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului moral a fost parțial admisă, însă cu micșorarea sumei dispuse spre încasare de instanța de fond, care după părerea instanței de apel este o sumă exagerată, or însăși sentința de condamnare reprezintă un remediu de satisfacție morală a părții vătămate.

Generalizând cele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414 – 419 Cod de procedură penală, în speță nefiind admise careva erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în decizia instanței de apel, în

sensul casării hotărârii judecătorești și prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpata Eșanu Teodora și avocatul acesteia Tampei Tatiana și de avocatul Guțu Tatiana în numele părții vătămate Cozulin Timofei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018, în cauza penală în privința lui *Eșanu Viorel, Eșanu Teodora și Eșanu Serghei*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecătorii

Constantin Alerguș

Ion Guzun